

זאָג ניט קיין מאָל

זאָג ניט קיין מאָל, אַז דו גייסט דעם לעצטן וועג,
 כאָטש הימלען בלייענע פֿאַרשטעלן בלויז טעג,
 קומען וועט נאָך אונדזער אויסגעבענקטע שעה,
 ס'וועט אַ פּויק טאָן אונדזער טראָט - מיר זיינען דאָ!
 פֿון גרינעם פֿאַלמענלאַנד ביז ווייטן לאַנד פון שניי,
 מיר קומען אָן מיט אונדזער פֿיין, מיט אונדזער וויי,
 און וווּ געפֿאַלן ס'איז אַ שפּריץ פֿון אונדזער בלוט,
 שפּראַצן וועט דאָרט אונדזער גבורה, אונדזער מוט.
 ס'וועט די מאָרגנזון באַגילדן אונדז דעם היינט,
 און דער נעכטן וועט פֿאַרשווינדן מיטן פֿיינט
 נאָר אויב פֿאַרזאַמען וועט די זון אין דעם קאַיאָר -
 ווי אַ פֿאַראַל זאָל גיין דאָס ליד פון דור צו דור.
 דאָס ליד געשריבן איז מיט בלוט און ניט מיט בליי,
 ס'איז ניט קיין לידל פֿון אַ פֿויגל איוף דער פֿריי,
 דאָס האָט אַ פֿאַלק צווישן פֿאַלנדיקע ווענט
 דאָס ליד געזונגען מיט נאַגאַנעס אין די הענט.
 טאָ זאָג ניט קיין מאָל, אַז דו גייסט דעם לעצטן וועג,
 כאָטש הימלען בלייענע פֿאַרשטעלן בלויז טעג,
 קומען וועט נאָך אונדזער אויסגעבענקטע שעה,
 ס'וועט אַ פּויק טאָן אונדזער טראָט - מיר זיינען דאָ!